

NOORD-BRABANDER.

De uitgave van dit blad geschiedt driemaal 's weerts, en wel *Dingsdags, donderdags en zaterdag*, en wordt *franco* toegezonden tot de naastbij gelegen postkantoren, voor den prijs van f 3.50 voor 3 maanden. Men kan zich altijd laten inschrijven op alle postkantoren en bij de voornaamste boekhandelaren. Voor deze stad en omliggende plaatsen, van waar hetzelfde bij de uitgevers wordt afgehaald, is de prijs slechts f 3.00. Advertentien worden tegen 15 cents den regel geplaatst.

Diverse verzoeken: *Quid volat?* HONORARIUM

NOMMER 17.

'S BOSCH. DONDERDAG, 9 FEBRUARIJ 1832.

Duitschland.

FRANKFORT, 3 February.

Brieven uit Weenen melden, dat de oostenrijksche regering meer en meer laat blijken, dat zij op het behoud van den afgemeenen vrede staat maakt. Men spreekt van eenen aanslaan op de oostenrijksche artillerie en treinspaarden. Frankrijk laat thans Oostenrijk met de Italiaansche zaken begaan, en de geschillen tusschen Holland en België denkt men, dat nu ook wel dra in der minne zullen bijgelegd worden. Tot versterking dezer meening wordt aangevoerd, dat Rusland een aanzienlijk getal troepen uit Polen terugtrekt, en degenen, welke naar dit land in aantogt waren, order hebben ontvangen om hinnen marsch niet verder voort te zetten.

Volgens berichten uit Weenen, blijft de cholera, zoowel in Oostenrijk, als in Hongarije en Galicie aan het afnemen. Men rekent, dat in de oostenrijksche monarchie 400,000 menschen onder deze ziekte bezweken zijn, namelijk 220,000 in Hongarije, 100,000 in Galicie, en de overige 80,000 in Boheme, Moravie en Oostenrijk.

Engeland.

LONDEN, 4 February.

Dingsdag hebben, in eene conferentie, de engelsche, fransche en belgische gevolmagtigde ministers de ratificatiën van het tractaat van 15 november uitgewisseld. De oostenrijksche pruisische en russische gezanten hadden daartoe de noodige orders van hunne heeren nog niet ontvangen.

Donderdag avond hebben de ministers in beide huizen van het parlement het tractaat, rakende de Nederlanden, overgelegd, alken voorzien van de ratificatiën van Engeland, Frankrijk en België.

Gisteren avond heeft *sir Robert Keppel* zich verklaard tegen de manier om, aan het parlement een tractaat voor te leggen, alvorens het door alle partijen geratificeerd is, en den minister secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken gevraagd of hij eenige hoop had, dat het tractaat ook door de drie overige Mogendheden zou geratificeerd worden, en of het gouvernement van Z. M. voornemens was om gezamenlijk met Frankrijk, door een toekomstig tractaat, de artikelen van een tegenwoordig verdrag met den Koning der Nederlanden te waarborgen op dezelfde wijze, als het dit met opzigt tot het tractaat met den Koning van België had gedaan.

Lord *Palmerston* heeft hierop geantwoord, dat het niet nieuw was een tractaat te tekenen, het huis te brengen, dat in de inleiding een verdrag van alle de Mogendheden genoemd werd en hij onderzoek bleef slechts door eenige dier Mogendheden bekrachtigd te zijn. Dit had ook plaats gehad met het tractaat van Weenen in 1815, dat insgelijks als een verdrag van al de Mogendheden, Spanje daaronder begrepen, was overgelegd en eerst twee jaren later door Spanje is geratificeerd geworden. Hij begreep, dat het onderhavige tractaat volledig was, voor zover het de regering van Groot-Brittannië aanging, en derhalve aan het Parlement moest worden medegedeeld, op dat het daar door zou kunnen goedgekeurd worden. Voorts antwoordde hij niet twijfelend, dat hij de sterkste reden had om te gelooven, dat de ratificatiën van Oostenrijk, Rusland en Pruisen spoedig zouden aankomen, doch omtrent de vraag over het waarborgen meende hij zich niet te mogen mitlaten, over maatregelen, die hij als minister van de kroon zou bij de hand nemen of aanraden ten aanzien van een tractaat, dat nog niet bestond.

Na vraag de heer *Robinson*, of Engeland voor de betaling der belgische schuld, zoo als die bepaald was bij het tractaat, borg bleef? Hij verlangde ook nadere inlichtingen, van wege de regering, omtrent de russische, nederlandsche leening, en verklaarde, dat, zoo de zaak niet volkomen opgehelderd was, hij tegen alle andere geldelijke toelagen zou stemmen.

Hierop zeide lord *Palmerston*, dat, naar zijn begrip, volgens de bepalingen van het tractaat, Engeland nooit tot betaling van eenige gelden kon opgeroepen worden. Overigens weigerde hij voor het tegenwoordig oogenblik eenige nadere ophelderingen te geven.

Het laatste antwoord van de nederlandsche regering op de nota van de conferentie is thans publiek geworden. Dit stuk bevat eene herstelling van het standpunt, waarin de conferentie zich in januarij 1831 bevond, toen de Koning der Nederlanden

van haar wel eens *beïndelings* had ingeroepen, maar hinnen afstand van zyne rechten als Koning der Nederlanden en *Groot Hertog van Lotharing* had gedaan. Het strekt ten aan te merken, dat Z. M. wel naar aandachtig zijner beëindiging tot het Protocol van 27 januarij 1831 en de *artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100* te overgaan, maar dat Z. M. verdrag, dat zinnig en daarbij te geraken, met zyne ministers, die tot de sluiting van een verdrag in de maand augustus des verleden jaars de uitgebreidste volmagt ontvangen hebben, onderhandeld en van Z. M. geene zoodanige voorwaarden oplegde als de conferentie heeft aangedrongen, daar deze zelfs afwijken van het stelligste volkenrecht. Al de argumenten van de conferentie zijn er niet waardigheid, juistheid en scherpsinnigheid in opgelost en zijner majesteits ministers eindigen met te verklaren, dat zij bereid zijn den hun opgedragen last te volbrengen, ten bewijze waarvan zij een concept van een tractaat van vrede overleggen, waarop hun Koning zot willen sluiten, ten blyke hoe hij zijne eigene rechten wil achterstellen aan de redenen uit algemeen welzijn ontleend, mits het maar eettigzins bestaanbaar zij met het recht, dat zijn overblijvend rijk moet voorbehouden worden.

Gisteren avond zijn van het ministerie van buitenlandsche zaken depêches naar 's Hage gezonden voor zynen majesteits ambassadeur, *sir Charles Bagot*.

Frankryk.

PARIS, 1 February.

Men vindt heden in de dagbladen een gerucht opgevoerd, volgens hetwelk eerlang te Aken een congres zou gehouden worden, waarop niet alleen de soevereinen van de vijf voornaamste staten zouden verschijnen, maar ook de Koningen der Nederlanden en van België, alsmede vertegenwoordigers van Spanje, Portugal, Griekenland en Sardinië.

Men houdt het thans voor zeker, dat Oostenrijk omtrent de regering der belgische zaken met Engeland en Frankrijk overeenstemt.

De *Moniteur* van den 30 jan. geeft bericht, dat de ratificatiën van het tractaat met België den 31 januarij door Engeland en Frankrijk zullen uitgewisseld worden, en dat, indien de ratificatiën der drie overige Mogendheden op dien dag mede niet uitgewisseld zijn, men daaruit niet moet afleiden, dat zij zich van Engeland en Frankrijk zullen afscheiden. De verdraging, zegt hij, welke deze laatste uitwisseling moet ondergaan, moet geenszins als eene weigering beschouwd worden, veeleer is er reden om te denken, dat dit uitsluit zoodanig zal toegelicht worden, dat er geen twijfel meer overblijft omtrent het verlangen, om hetzelfde te verkorten.

Men meldt, dat de luitenant-generaal *Durosoy*, lid van de kamer der geveerdemden, is benoemd tot buitengewoon ambassadeur en minister plenipotentiaris bij den Koning der Belgen, ter vervanging van den generaal *Belliard*.

De *Gazette de Augsbourg* meldt, in eene bijzondere correspondentie, dat Z. Maj. de Keizer van Rusland de 24 artikelen van de conferentie te Londen, zoude hebben geratificeerd. Deze zelfde correspondent voegt er bij, dat verscheiden andere politieke geschillen van groot aantebelang ter zellider tijd zijn beslist.

In den *Moniteur* van den 31 januarij leest men het volgende: De volharding, waarmede men van den gematigden gang der onderhandelingen, bestemd om den vrede van Europa op hechte grondslagen te vestigen, partij trekt om de openbare denkwyze op dwaalwegen te brengen, en waarmede men handelt, dat er geen einde aan de zaak gemaakt wordt, omdat men bij die onderhandelingen geen acht slaat op het algemeen belang, roept ons, om aan onze lezers eenige bijzonderheden mede te deelen, die wij aan hunne aandacht meenen te moeten aanbevelen.

Men schrijft uit Londen, van den 28 januarij, dat op den 31 diër maand de bekrachtigingen van het verdrag van 15 november tusschen de gevolmagtigden van Frankrijk, van Engeland en van den Koning der Belgen uitgewisseld zullen worden. Indien die bekrachtigingen op denzelfden dag niet ook tusschen de overige Mogendheden uitgewisseld worden, dan moet men daaruit niet afleiden, dat zij zich van Engeland en Frankrijk zullen afscheiden. De verdraging, welke deze laatste uitwissel-

ling kan ondergaan, moet dus in geenen deele als eene weigering om te bekrachtigen beschouwd worden; en men heeft zelfs redenen om te gelooven, dat dit uitstel zal worden uitgelegd op eene wijze, welke geen den minsten twijfel overlaaten aanzien van den wil, om dezelve te bekorten. Wat de vermoedens van oorlog betreft, die sommige lieden zich beijveren uit de vertraging der laatste bekrachtigingen af te leiden, men kan veilig de stellige verzekering geven, dat er geenerlei reden tot botsing tusschen de Mogendheden bestaat. Behalve de verklaringen, die de kabinetten elkander gedaan hebben, moet het openbaar vertrouwen versterkt worden door daadzaken, die aan een ieder in de oogen springen.

Reeds keert een deel der russische troepen uit Polen naar het binnenste des rijkts terug. In Oostenrijk worden de buitengewone remonte-paarden, en allerhande krjgsbenoodigheden verkocht. In Pruisen zijn leger-afdeelingen ontbonden geworden, en men weet, dat al de vreemde gezanten van hunne regeringen bijzondere volmagten ontvangen hebben, om over de algemeene ontwapening te handelen, zoodra de bekrachtigingen van het verdrag van 15 november uitgewisseld zullen zijn. De zorg der kabinetten strekt zich insgelijks tot de zaken van Italië uit, en zij trachten eenstemmig te bewerken, dat de aan de ingezetenen der legatien beloofde voordeelen, hun opregtelijk en overeenkomstig de goede trouw, verleend worden, en men heeft reden om te denken, dat deze voordeelen ten slotte aan al de belangen zullen voldoen.

Men ziet uit deze zeer eenvoudige inlichtingen, getrokken uit eenen brief, die van eene goede bron afkomstig is, dat de omstandigheden zoodanig zijn, als men gelooven moest naar aangeleiding der verklaringen, welke de eerste minister van Engeland en de voorzitter van den raad in Frankrijk, op denzelfden dag, den 27 januarij, voor de kamers der beide staten afgelegd hebben, over het behoud des vredes en de uitwisseling der bekrachtigingen.

Eene hangelijke overeenstemming! gegrond op eene gelijke mate van goede trouw en op het bewustzijn, dat de beide landen dien regmatigen invloed hebben, welken de wijze staatkunde, die in hunnen raad voorzit, verdient en in Europa erlangt!

— Uit een bericht uit Parijs van den 2 februarij, des namiddags, blijkt het volgende:

Aldaar is weder eene zamenzwering tot omverwerping der tegenwoordige orde van zaken ontdekt. Het bericht komt voor in een dagblad, hetwelk gewoonlijk in den geest van het ministerie *Périer* geschreven wordt, en luidt hoofdzakelijk als volgt:

Het bestuur was sedert eenige dagen onderrigt geworden, dat er een aanslag tegen hetzelfde zonde worden gewaagd, en had alle maatregelen genomen om de rustverstoorders in handen te krijgen. De nacht van den 1 op den 2 februarij was voor de uitvoering van het ontwerp bestemd, hetwelk in eenen aanval op het kasteel der Tuileries zoude bestaan, op het oogenblik, dat er hal ten hove was. Op het plein der Bastille, bij het Observatoire en in de Champs Elysées moesten de zaamgezwoorenen bijeenkomen. Een deel daarvan was in een huis van de straat Grenelle bijeen, maar de hoofden van het eedgespan hadden zich in het koffijhuis des *Prouvaires* verzameld. Al de deelgenooten aan deze laatste bijeenkomst waren gewapend, en hunne pistolen en geyeren met scherp geladen.

Te midden van den nacht, trad de heer *Carlter*, hoofd-beambte bij den prefect van politie, door eenen luitenant der stads-soldaten vergezeld, het koffijhuis binnen, en beval de aldaar aanwezige personen, ten getalle van omstreeks 49, om de wapenen neder te leggen. De oproerlingen boden eenen vrij ernstigen tegenstand. De tromp van een geweer werd tegen den heer *Carlter* gericht; maar te midden van het gewoel, dat na het binnenrukken van stads soldaten ontstaan was, werd de richting van het schot veranderd, en een politie-sergeant daardoor doodelijk in het hoofd getroffen. Men heeft den moordenaar in handen; hij is een jong mensch van een zwak lichaamsgestel, en oefent het bedrijf van schoenmaker uit. Verscheidene andere politie-beambten zijn zwaarder of lichter gekwetst geworden; intusschen is men het meerendeel der in het koffijhuis vergaderde personen meester geworden. Men heeft, zoo men zegt, bij eenen hupner, die zich in eenen schoorsteen verborgen had, een hos slentels gevonden, die bestemd waren om de deuren van de Louvre te openen, ten einde door de zalen van het schilderijen-kabinet heen, in het kasteel der Tuileries door te dringen.

Eene talrijke afdeeling politie-beambten, die zich als gewone burgers verkleed hadden, en door den commissaris *Vincent* aangevoerd werden, trok naar den kant van het Observatoire en ontmoette op de hoogte van de rue d'Enfer, een goed aantal heden, die in wanorde de vlugt namen, en zich door de vermomming der politie-beambten lieten verschalken.

Belgie.

BRUSSEL, 5 February.

De zitting der afgevaardigden van den 3 dezer, is, na dat er besloten was, dat de commissie tot het onderzoeken van het

budget, welker arbeid, reeds ver gevorderd moet zijn, een afzonderlijk rapport over het budget van ieder ministerie zou uitbrengen, geheel aan rapporten op verzoekschriften gewijd geweest.

Bij een besluit van Z. M. is de stad Maastricht met deszelfs omstreken, opzigtelijk de douanen en belastingen, *proemdo territoir* verklaard, en zijn er maatregelen genomen, om een regelmatig cordon van douanen rondom dezelve te trekken.

— De akten waarbij H.H. M.M. de koning van Engeland en die der Franschen het tractaat van Londen van den 15 november, betrekkelijk Holland en Belgie, hebben geratificeerd, zijn elk in eene overschoone band met hemelsblauw fluweel ingebonden. De ratificatie van Engeland draagt, volgens gewoonte alleen de onderteekening van Z. M. *Willem IV*, zonder mede onderteekening (*contre-seign*); dezelve is aan den band gehecht door een goud zijden koord, eindigende in eene zeer breede gouden doos, bevattende de wapens van Engeland, in wier midden zich het afbeeldsel van Z. M. te paard bevindt. De band der ratificatie van Frankrijk verschilt in zoo verre van dien van Engeland, dat de wapens van Frankrijk, op de eene zijde van het fluweel, en de tafels der wetten op de andere zijde staan gedrukt, terwijl de doos, waarin het koord uitloopt, van zilver is. De akte van Ratificatie van den Koning der Belgen is insgelijks niet minder fraai, maar eenvoudiger ingebonden.

(*l'Emancipation*).

Van den 6.

Wij lezen in ons dagblad *l'Indépendant*: «Men zegt, dat er eene of- en defensieve alliantie tusschen Engeland, Frankrijk en Belgie zal gesloten worden, bijaldien de drie Noordsche Mogendheden het traktaat van 15 november niet ratificeren. Dit zou het zekerste bewijs zijn, van het vaste besluit dier beide Mogendheden, om onze onafhankelijkheid jegens en tegen een iegelijk te handhaven. Ook zegt men, dat Engeland vast besloten had, om zich tegen alle demonstratien van Rusland ten voordeele van don *Miguel* te verzetten.»

In ons vorig nummer hebben wij het slot der ratificatien van Frankrijk en Engeland medegedeeld. Wij zijn thans in staat gesteld dezelve in het geheel, benevens die van den Koning der Belgen, mede te deelen. Zie hier dezelve:

Ratificatie van Z. M. den Koning der Franschen.

LODEWIK FILIPS, Koning der Franschen, aan al degenen, die deze zullen zien, salut:

gezien en onderzocht hebbende het traktaat, gesloten tusschen Frankrijk, Oostenrijk, Groot-Brittanië, Pruisen en Rusland van den eenen kant, en van den anderen Z. M. de Koning der Belgen, die zich met de bedoelingen der bovengemelde Hoven vereenigd heeft, met het dubbele oogmerk, om aan de trans-actien van het jaar 1815 wijzigingen toe te brengen, door welke trans-actien het koningrijk der Nederlanden opgericht en daargesteld was, en om Belgie te formeren en te erkennen binnen de aangewezen grenzen als eenen onafhankelijken en voor altes en zijdigen staat; welk traktaat op den 15 november van hetzelve tegenwoordige jaar geteekend is door de heeren *Charles Maurice de Talleyrand Perigord*, prins hertog de *Talleyrand*, buit van Frankrijk, onzer buitengewoon ambassadeur en minister plenipotentiaris te Londen, enz., enz.; En onzer plenipotentiaris uit kracht der volmagten, welke wij hem gegeven hebben. De prins *Paul d'Estimé*, buitengewoon ambassadeur te Londen, enz., enz.; En den heer *Johannes Philipp baron von Wassemborg*, tegenwoordige geheimsraad, enz., enz., enz. Plenipotentiaris van Z. K. M. en R. H. de achtingswaardige *Hendrik Johannes*, burgergraaf *Palmerston* baron *Temple*, pair van Ierland, hoofd-secretaris van staat, behoorende tot het departement van buitenlandsche zaken, enz., enz., enz. plenipotentiaris van Z. Brittannische M. den heer *Hendrik Willem*, baron *van Bulow*, buitengewoon gezant, enz., enz.; enz. minister plenipotentiaris te Londen van Z. Pruis. M. De heer *Christoffel*, prins *van Lieven*, buitengewoon ambassadeur en plenipotentiaris te Londen, enz., enz., enz. En de heer *Adam graaf Marquis*, bijzondere raad, enz., enz., enz. plenipotentiaris van Z. K. M. van Rusland; met den heer *Sibran van de Wager*, buitengewoon gezant en minister plenipotentiaris te Londen, en plenipotentiaris van Z. Belgische Majest., alle gezegde plenipotentiarissen voorzien van volmagten in behoorlijken vorm, van welk tractaat de inhoudt hier volgt:

Het gezegd traktaat (van 15 november 1831) en alle en iedere daarin vervatte bepalingen, als ons aangenaam zijnde, aannemende, zoo verklaren wij, zoowel voor ons als voor onze opvolgers en erfgenamen, dat hetzelve, bij de tegenwoordige acte aangenomen, goedgekeurd, geratificeerd en bevestigd is, gelijk wij hetzelve, bij de tegenwoordige, met onze hand geteekende acte, verklaren, dezelve aan te nemen, goed te keuren, te ratificeren en te bevestigen. Belovende, bij de eer en het woord eens Konings, dezelve onschendbaar na te komen en te doen nakomen, zonder ooit daartegen te handelen of te veroorloven, dat er, middetlijk of onmiddetlijk, tegen gehandeld wordt, door welken weg of op welke wijze het ook zijn mogt. Ter oorkonde

waarvan wij een zegel aan de tegenwoordige zete hebben doen hechten.

Gegeven te Parijs, den 24 november 1831.

LODEWIJK FILIPS.

Van wege den Koning.

HORACE SEBASTIANI.

Ratificatie van Z. Brittannische Majesteit.

WILLIAM IV, bij de gratie Gods, Koning van het vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, verdediger van het geloof, Koning van Hanover, enz., enz., aan alle en een jegelijk, die deze zullen zien, salut! Daar er, op den 15 november II., tusschen ons en onze brave broeders den Keizer van Oostenrijk en Koning van Hongarijen en Bohemen, den Koning der Franschen, den Koning der Pruisen en den Keizer aller Russen van den eenen kant, en onzen braven broeder, den Koning der Belgen, van den anderen kant, te Londen door onze plenipotentiarissen en die van onze bovengenoemde brave broeders, behoorlijk en respectievelijk tot dat einde gemagtigd, een tractaat gesloten en geteekend is; welk tractaat woord voor woord aldus luidt:

Na het reeds aangehaalde tractaat gezien en overwogen te hebben, hebben wij hetzelfde goedgekeurd, aangenomen en bekrachtigd, in alle en iedere van deszelfs artikelen en clausulen, gelijk wij het gezegde tractaat, voor ons zelve, onze erfgenamen en opvolgers bij dezen goedkeuren, aannemen, bekrachtigen en ratificeren.

Ons op ons koninklijk woord verbindende, dat wij, getrouwelijk en opregtelijk, alle en iedere der in gezegd tractaat vervatte en uitgedrukte voorwaarden zullen nakomen en nooit zullen dulden, dat zij door iemand, hoe ook genaamd, en op welke wijze ook, geschonden worden, voor zoo verre zulks in onze magt zal wezen. Ter oorkonde, waarvan wij aan de tegenwoordige, met onze koninklijke hand geteekende acten, het groot zegel van ons vereenigd koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, hebben doen hechten.

Gegeven in ons hof te St. James, den zeventen dag van december, van het jaar onzes Heeren 1831 en van onze regering het tweede.

(Get.) WILLIAM R.

Ratificatie van Z. M. den Koning der Belgen.

Wij LEOPOLD, Koning der Belgen, aan alle tegenwoordigen en toekomstigen, salut.

De overeenkomst, op den 15 november 1831, door onzen buitengewonen gezant, met de ministers plenipotentiarissen van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland, in conferentie te Londen vereenigd, gelezen en onderzocht hebbende.

Van welke overeenkomst de inhoud hier, woord voor woord, volgt:

Keuren de bovengemelde overeenkomst en elk van derzelver gedeelten goed, verklaren dat dezelve door ons is aangenomen, geratificeerd en bevestigd, en beloven op het woord van Koning, dat dezelve naar den vorm en inhoud zal uitgevoerd en nagekomen worden, zonder ooit tegen dezelve te handelen, noch te veroorloven, dat er hetzij regstreeks of zijdelings, in welke opzichte en op welke wijze het ook zijn moge, tegen geschaald worde.

Ten oorkonde waarvan wij de tegenwoordige gegeven, eigenhandig geteekend, gecontrasigneerd en met ons koninklijk zegel gezegeld hebben te Brussel, den twee en twintigsten november van het jaar der verleden zeventen honderd den en dertig.

(Geteekend) LEOPOLD.

Van wege den Koning.

De minister van buitenlandsche zaken.

(Geteekend) DE MEULENAERE.

De *Moniteur* geeft op de volgende wijze berigt van het plotseling overlijden van den generaal Belliard:

Frankrijk en België hebben een verlies geloden, hetwelk hen gevoelig zal wezen. Graaf Augustin Daniel Belliard, luitenant-generaal, pair van Frankrijk, groot-kruis van de orde van het legioen van eer, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Frankrijk en België, is gisteren (den 28) na eene ongesteldheid van weinige uren bezweken. Deze gebeurtenis heeft eene algemeene droefheid verwekt en zal droefzig te Parijs weergalmen, waar de achtigwaardige heer Belliard zoo veelvuldige en zoo ware vrienden telde. Wij betreuren den hitmuntenden en ons verknochten man, die in moeilijke oogenblikken aan België niet te kort geschoten is, en wiens onvermoeide werkzaamheid en voorzigtige onderhandelingen der stad Antwerpen zoo nuttig zijn geweest, toen dezelve met eenen tweeden aanval werd bedreigd.

Het leven van dezen dapperen generaal is eene loopbaan vol roem geweest. Wij zullen er de voornaamste trekken van herhalen. De heer Belliard geboren te Fontenai in Poitou, den 25 mei 1766, woonde als aide-de-camp van Dumouriez de eerste campagnes der omwenteling bij, en onderscheidde zich als kavallerie-officier. In 1796 ging hij over tot het leger van Italië, gekommandeerd door den generaal Buonaparte, en bevond zich, als adjudant-generaal, bij de batailles van Castiglione en Arcola, waar hij nieuwe bewijzen van militaire kunde en onverschrokkenheid gaf. Buonaparte, aan het directie veldslag

doende van de batailles van St. George en la Favorite, waarbij de overwinning op de Oostenrijkers werd bevochten, subseef: Belliard heeft het zijne tot de winst van den dag toegebracht; het is een officier, die zich doet onderscheiden.

Bevorderd tot den rang van divisie-generaal, ging de heer Belliard met Buonaparte naar Egypte, waar hem het kommando over de provincie van Thebes werd toevertrouwd. Hij kommandeerde eene divisie bij de bataille van Heliopolis, versloeg de Mamelukken te Capthos en bemagtigde Cosier den 30 mei 1800. Kleber vermoord zijnde, bekam de heer Belliard het kommandement van Kairo en werd hij in het gevecht van Salatie gewond. Na de kapitulatie van Alexandrie in Frankrijk teruggekeerd, zag hij zich geroepen tot het kommando van de 24ste militaire divisie in Brussel, waar hij door zijn gematigd en wijs gedrag de liefde der bevolking tot zich wist te trekken. In 1805 tot chef van den grooten staf van Murat bij het leger van Duitschland benoemd, bewees hij aldaar de uitstekendste diensten en verwierf hij, ten gevolge der overwinning van Austerlitz, waartoe hij het zijne had bijgebracht, den titel van groot-officier van het legioen van eer.

De heer Belliard maakte in 1805 den pruisischen veldtocht en ging vervolgens naar Spanje, waar hij den 4 december 1808 de stad Madrid, in welke Napoleon zijne intrede deed, bij kapitulatie bezette. In 1812 bekam hij een kommandement bij het groote leger, hetwelk tegen Rusland optrok, en onderscheidde hij zich in onderscheidene gevechten; in den slag van de Moskwa werd een paard onder hem doodgeschoten.

Tegen het einde van het jaar 1813, tijdens den inval der geallieerden, tot aide-generaal-majoor benoemd, verving hij na den slag van Craonne den maarschalk Grouchy in het kommando der kavallerie.

Onder de eerste restauratie benoemde Lodewyk XVIII hem tot ridder van den Heiligen Lodewyk, en deed dezelve hem zitting nemen in de kamer der pairs.

Generaal-majoor bij het leger, hetwelk in maart 1815 den togt van Napoleon naar Parijs, moest stuiten, gaf hij toe aan de wenschen zijner troepen, en werd hij in de maand april naar den Koning van Napels afgezonden, met eene teedere en gevaarvolle zending, welke geenen goeden uitslag hebben kon.

In Frankrijk terug gekomen, werd hij door Napoleon tot lid van de kamer der pairs beoemd, en tot het kommando over het leger van de Moesel groepen.

De geallieerde legers Parijs binnengetrokken zijnde, keerde de generaal Belliard tot het burgerlijke leven terug, maar had eenige vervolgingen te verduren en zag zich ettelijke maanden in de abdij opgesloten. De gestrengheid van het gezag werd evenwel verzacht, en de heer Belliard, door de algemeene achting omgeven, kon, te midden der studie en der vriendschap, zich van zijne veelvuldige werkzaamheden verademen. De omwenteling van juli riep den heer Belliard op het toneel der wereld terug.

De leden van het, naar Parijs, bij den Koning der Franschen, gezonden gezantschap, gaven den wensch te kennen, om den generaal Belliard met het karakter van gevolmagtigd minister van Frankrijk in België, bekleed te zien. — In maart 1831, te Brussel gekomen, wijdde hij zich ijverig en zorgvuldig aan de belgische belangen. Het is aan hem, aan zijne edele bezorgdheid, aan zijnen onvermoeiden ijver, dat de stad Antwerpen verschuldigd is, van voor een tweede bombardement bewaard te zijn gebleven. Bij het onder water zetten der polders, onderhandelde hij ook met den gewenschten uitslag met den generaal Chassé, die vroeger, in Spanje onder zijne bevelen gediend had. Het is ook nog aan zijne zorgen, dat men de spoedige beslissing te danken heeft, van het belangrijke en teedere vraagpunt der vestingen, hetwelk in de tegenwoordige omstandigheden zoo vele mogelijkheden opleverde.

Bij deze infrede des *Moniteurs* voegt de *Emancipation* nog de volgende bijzonderheden omtrent het afsterven des generaal:

Des morgens gevoelde hij zich ligtelijk ongesteld, maar zich later beter wanende, ontbeet hij als naar gewoonte en begaf zich naar Z. M. Zich bij het uitgaan van het paleis niet wel gevoelende, trad hij het park in, en verpligt zich aldaar neder te zetten, overviel hem eene flauwte, uit welke het onmogelijk te geweest, hem te doen terug komen. De geneesheer, Lefebvre, die zich op het paleis bevond, en ook iets later de geneesheer Senin, hebben vruchteloos alle pogingen aangewend: zij schrijven zijnen dood toe, aan eene ongesteldheid, welke verergerd is geworden door de werking der koude, aan welke hij zich eene geruime tijd in het park heeft blootgesteld gezien, en die eene cerebrale congestie ten gevolge heeft gehad. Het was ruim half een ure, toen de generaal het paleis verliet, en tegen drie uren is hij bezweken.

Het blad, *L'Industrie*, maakt de volgende bijzondere opmerking: «De generaal Nollen verzekerde het voornemen niet gehad te hebben om de eeneur te herstellen. Wij geloven hem, want hij heeft de voorzorg gehad de druppers in beslag te nemen.»

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 8 February

Door Zijne K. H. den Heere Prins van Oranje, Veldmaars

schak, opperbevelhebber, des Legers, is bepaald, dat alle ver-
lofgangers van de onderscheidene korpsen der armée, op 1er.
Maart eerstkomende, present moeten zijn, en dat er van dien
datum af geen verlof dan in buitengewone omstandigheden, zal
kunnen verleend worden.

Men vernéemt, dat er eene aanbesteding door het dépar-
tément van oorlog wordt uitgeschreven, tot het leveren van
eenige duizend ellen grof linnen, die strekken moeten tot het
vervaardigen van tenten ten dienste van het kamp, dat weder
te Reijen, in de maand april opgerigt zal worden.

— Men vernéemt uit Antwerpen, van den 4 februarij.
Het is zeker, dat het ontwerp van eenen ijzeren spoorweg
van Antwerpen naar Keulen of naar Dusseldorf, reeds aange-
nomen is. Deze weg zal niet over Hollandsch grondgebied loo-
pen en de toestemming van Pruisen is reeds daar.

— De jongste berigten van Bologne loopen tot den 21. Het
gevecht van Cesena was op dien dag nog niet geheel afgelopen,
want het grootste getal der jonge burgerwachters van Bologne
waren in eerstgemelde stad geblokkeerd. De pausselijke troepen
zijn te Ravenna en te Lago binnen getrokken.

— De *Diario di Roma* behelst het volgende artikel:
Foligno, 13 januarij. — Na eenen kleinen regen met hagel
vermengd, heeft men hier eenen hevigen schok van aard-
beving gevoeld, welke een uur later vernieuwd werd. De
stad is volkomen verwoest, en bijna in eenen puinhoop geval-
len. Men mag, zonder vergrooing zeggen, dat er geen bewoon-
baar huis meer in gevonden wordt. De kathedrale kerk van
St. Felice heeft, aan den kant der marktplaats, veel geleden.
De kerk en de klok-tooren van *St. Maria in campis* zijn inge-
stort en men kan in geen eene kerk meer dienst doen. — De
grootte kerk der HH. Engelen is middendoor gespleten en het
klooster blijft onbewoonbaar. De religiensen en alle inwoners
dier stad zijn naar Perousa gevlugt.

Dezelfde schokken van aardbeving zijn te Perousa, te Assi-
sien, te Spello, te Montefalco en te Canara gevoeld, maar men
zegt niet dat de ongelukken aldaar zoo zwaar geweest zijn. Te
Beragna was slechts een tusschentijd van veertien minuten tus-
schen vijf schokken van aardbeving. Men meent dat ef onge-
veer honderd personen zijn omgekomen. Er zijn eene groote
meenigte gewond. Men kan derzelver getal, als ook dat der
dooden nog niet juist weten. In de nabijheid van Beragna heeft
men eene meenigte jodenlijmachtingen en zwavelachtige
asch gevonden.

PARIJS.

Zie hier de bevolking van elk der arrondissementen van Parijs,
benevens de sterften gedurende den jare 1830.

Arrondissement	Bevolking	Overlijden
1ste arrondissement	64,795	1550
2de " "	74,773	1431
3de " "	49,933	977
4de " "	44,734	1068
5de " "	67,556	1794
6de " "	80,811	1943
7de " "	59,415	1456
8ste " "	72,800	1879
9de " "	42,661	1225
10de " "	83,127	1935
11de " "	50,227	1294
12de " "	77,454	1942
Totaal	778,186	18,494

Zie hier eene korte analyse van vele statistieke daadzaken,
vooral in *L'Annuaire du bureau des longitudes pour 1831*.

STATISTIEK VAN FRANKRIJK.

Van een miljoen personen, op denzelfden tijd in Frankrijk
geboren, bereiken een weinig meer dan de helft den onder-
dom van 20 jaren. Een weinig meer dan een derde dien van
25 en geen dien van 30 jaren. Bijna een vierde gedeelte
der kinderen sterft in het eerste jaar, minder dan een derde
gedeelte bereikt den ouderdom van twee jaren. De personen
van 20 jaren sterven in de evenredigheid van 1—53 die van
30 jaren in de evenredigheid van 1—30. In dezen laatste ou-
derdom herven de mannen.

Met de tabellen, welke wij voor ons hebben, kan men de
kansschans in de onderscheidene levensjaren, volgens de aan-
merkingen der evenredigheden van de sterfte in die leeftijden,
bepalen. Daaruit volgt, dat, van de geboorte af te rekenen, de
middelbare leeftijd is 28 1/4 jaar; te rekenen van eenen meer
gevoerden leeftijd, zoo als, bij voorbeeld, van 5 jaren, wan-
neer het gevaar van sterven zeer vermeerderd is, groeit het
getal van dien middelbaren ouderdom merklijk aan, hetzelfde
is van 43 jaren.

L'Annuaire, behelst de beweging der fransche bevolking,
gedurende 22 jaren, (1817—1828): het middelbaar jaarlijksch
getal der geboorte is 967,756; dat der huwelijken, 233,126;
dat der sterfgevallen 777,379. Gedurende de 12 jaren, is de

bevolking met 188,578 vermeerderd; er zijn meer jongens dan
meisjes geboren; want de laatste maken een 36ste en de eer-
sten een 28ste gedeelte uit. Indien deze vermeerdering voort-
gaat, zou de bevolking binnen 64 jaren de helft vermeerderd,
en binnen 110 jaren verdubbeld zijn; indien er geen ongevallen
tegen de opklimmende vermeerdering der bevolking, zou Frank-
rijk in het jaar 1940, meer dan 60,000,000 inwoners tellen.

Men rekent éene geboorte op 31, en éen sterfgeval op 39
inwoners, en de sterfgevallen der mannen zijn talrijker dan die
der vrouwen; éen huwelijk op 130 inwoners, 3 a 4 wettige
kinderen uit elk huwelijk.

De vergelijking der mannelijke geboorten met de vrouwelijke
op zestien, dat is, dat er een 15de meer jongens dan meisjes
geboren worden. Deze vergelijking schijnt, volgens de daarvan
gemaakte berekeningen, niet van het luchtgestel af te hangen. Van
de natuurlijke kinderen is de evenredigheid van de meisjes,
met betrekking tot de jongens, minder zwak. Er wordt in
Frankrijk éen natuurlijk kind tegen 33 wettigen geboren.

STATISTIEK VAN RUSLAND, SPANJE EN ALGIERS.

Rusland heeft eene bevolking van 62,591,000 zielen, waartoe
de volgende godsdiensten beleden worden, als:

Grieken	49,309,000
katholijken	6,000,000
mahomedanen	3,300,000
lutheranen	2,600,000
schamen	700,000
joden	600,000
lama-vereerders	210,000
gereformeerden	84,000
armeniers	79,000
herghutters	10,000
mennonieten	6,000
philippenesen	3,000

De oppervlakte bevat 4,469,917 1/2 geogr. vierkante mijlen.
Het koninkrijk Spanje bevat 13,496,931 wereldlijke ingezetenen,
121,345 geestelijken en
114,706 militairen.

Totaal 13,732,172

De heer *Gabery van Hamso*, die als consul eenen geruimen
tijd op de afrikaansche kust heeft doorgebracht, deelt de volgen-
de opgave der bevolking van den algerijnschen staat mede:

Berbers	850,000 ingezetenen.
Mooren of ingezetenen van	
arabischen oorsprong	600,000
Arabieren beduinen	290,000
Joden	45,000
Negeren	70,000
Turken en hunne afstam- elingen de Colopis	33,000
Ennensche christenen	1,300
Ranegalen	1,000
Tesamen	1,990,000 ingezetenen.

BEKENDMAKINGEN.

27. Bij den gekwalificeerden Kollekteur **W. ARTEBERGH**
te *Heriogenbosch*, zijn te bekomen **H. E. R. L. E. N**
en **G. E. D. E. E. L. T. E. N** van **L. O. T. E. N** in de
Koninklijke, Nederlandsche Loterij.

28. Bij **E. HARTOG** junior, splitser der Koninklijke
Nederlandsche Loterij, te *Heriogenbosch*, bij wien
in de afgelopen Loterij verscheidene kapitale prij-
zen getrokken zijn, zijn te bekomen voor de 155^{de}
Loterij, **H. E. E. L. E. N** en **G. E. D. E. E. L. T. E. N** van
L. O. T. E. N, prijs contract; welke begint de Eerste
Klasse den 13 Februarij 1832.

PROKURIE VAN DE ERVEN.

Land	Prokureur	1828	1829	1830
NEDERL.	Werke. Schuld	3 1/2	3 1/2	3 1/2
	Uitgestelde schuld	1/2	1/2	1/2
	Reversalen	6 1/2	6 1/2	6 1/2
	Kansbiljetten	15 1/2	15 1/2	15 1/2
	Recepten, geldl. 1830	5	5	5
	Schatk. bijl. groote	96	97 1/2	97 1/2
	Dito kleine a f 100	6	6	6
	Dito, dito a f 50	6	6	6
	Vrijwillige Geldleening	6	9 1/2	9 1/2
	Amortisatie Syndikaat	4 1/2	6 1/2	6 1/2
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek	3	5 3/4	5 3/4
	Certifikaten van dito	5	5	5
RUSLAND	Bij <i>Hops</i> en C.	5	88	88 1/2
	Bij dezelfde 1828 en 29	5	89 1/2	90 1/2
SPANJE	Cert. van insch. gr. boek	6	6 1/2	6 1/2
	dezelfde te Amsterdam	6	46 1/2	47 1/2
ENGLAND	geconsolideerde	3	83 1/2	83 1/2
	Certificaten	3	71 1/2	71 1/2